

متن پرسش

سلام و وقت بخیر خدمت استاد عزیز: حضرتعالی عنوان یکی از کتابهای خود را با نام زیارت عاشورا اتحاد روحی با امام حسین (ع) نام گذاری کرده اید. سوال من در مورد معنی دقیق این نامگذاری (متحد شدن روحانی) است. برداشت خودم این چنین بود که برای لحظاتی تشخیص فردی را که ما از آن دریافت داریم را از دست می دهد و ذیل جذبه روحی امام حسین علیه السلام قرار می گیرد ولی بنظرم می رسد نام این حالت را هم نمی توان اتحاد روحانی گذاشت (برداشت خودم را برای روشن شدن فضای فکری بیان کردم) حال سوال این است: متحد شدن روحانی با امام حسین علیه السلام به چه معناست؟ با آرزوی توفیقات روز افزون برای حضرتعالی.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: روایات متعددی داریم که با نظر محبت آمیز به ائمه نحوه‌ای از اتحاد برای ما پیش می‌آید. به عنوان نمونه امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: «يَا مُفَضَّلُ أَ تَدْرِي لِمَ سُمِّيَتْ الشَّيْعَةُ شَيْعَةً يَا مُفَضَّلُ شَيْعَتُنَا مِنَّا وَ نَحْنُ مِنْ شَيْعَتِنَا أَمَا تَرَى هَذِهِ الشَّمْسَ أَيَّنَ تَبْدُو؟ قُلْتُ مِنْ مَشْرِقٍ. وَ قَالَ إِيَّيْ أَئِنَّ تَعُودُ؟ قُلْتُ إِيَّيْ مَغْرِبٍ. قَالَ هَكَذَا شَيْعَتُنَا مِنَّا بَدَّءُوا وَ إِيَّيْنَا يَعْوُدُونَ» مفضل از حضرت صادق علیه السلام پرسید که شما چه بودید پیش از آفرینش آسمان ها و زمین ها فرمود ما انواری بودیم و اطراف عرش به تسبیح و تقدیس خدا اشتغال داشتیم تا ملائکه را آفرید به آنها فرمود تسبیح کنید عرض کردند خدایا ما علم و اطلاعی نداریم بما دستور تسبیح داد ما که تسبیح نمودیم ملائکه از ما فرا گرفتند تسبیح کردند ما از نور خدا آفریده شده ایم و شیعیان از نوری پست تر آفریده شده اند روز قیامت پست و عالی بهم می پیوندند در این موقع بین دو انگشت سبابه و میانی جمع نمود، فرمود مانند این دو انگشت. سپس فرمود میدانی چرا شیعه را به این نام نامیده اند؟ شیعیان ما از ما و ما از آنهائیم میدانی خورشید از کجا طلوع می کند؟ گفتم از مشرق فرمود کجا غروب می کند گفتم مغرب. فرمود شیعیان ما نیز همین طورند از ما جدا شده اند و بسوی ما برمی گردند. این یعنی یگانگی نوری در سرآغاز و سرانجام. لذا شیعیان از فاضل طینت امامان آفریده شده‌اند. شیعیان در معاد خویش به سوی مطلع خویش به سوی امامان باز می‌گردند و عبارت «وَ إِيَّيْنَا يَعْوُدُونَ» در حدیث مذکور، متضمن معاد است، شیعه پس از غربت و دورافتادگی از سرمنشأ به سرچشمه‌ی خویش باز می‌گردد. همچنین می‌فرمایند: «يَا أَبَا خَالِدٍ لَنُورِ الْإِمَامِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ أَنْوَرُ مِنَ الشَّمْسِ الْمُضِيئَةِ بِالنَّهَارِ وَ هُمْ وَ اللَّهُ يُنَوِّرُونَ قُلُوبَ الْمُؤْمِنِينَ» آن نور که در قلب مؤمنین تجلی می‌کند، علوم حقیقی و

اسرار ملکوتی و شرایع نبوی است و مانع می‌شود تا آنان به سمت لذات نفسانی و دنیوی متمایل و مشغول شوند. آنان شعاع امامان گشته‌اند و آن نور ولایت آنان را حفظ می‌کند و آن کهن دژ آنان است. موفق باشید